

Badania kierowców a orzeczenie ZUS - wyrok NSA

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 30, kwiecień 2016 00:00

Monika Małowiecka

Odśloni: 1141

Informacja pochodząca od lekarza orzecznika ZUS o stwierdzonych podczas badania lekarskiego okolicznościach mogących stanowić istotną przeszkodę do prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu publicznym nie daje staroście podstaw do skierowania kierującego pojazdem na badania lekarskie wobec nasuwających się zastrzeżeń co do stanu zdrowia – taką opinię wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 marca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt: I OSK 1345/14.

W ww. wyroku NSA wskazał, że taka informacja może być podstawą skierowania kierującego pojazdami na badania lekarskie, ale z tym zastrzeżeniem, że muszą wystąpić przesłanki, które z dużym prawdopodobieństwem wskazują na zmniejszenie się sprawności kierującego pojazdem. Nie wystarczą same wątpliwości, że kierujący może być w takim stanie i tym samym nie gwarantuje on bezpiecznego prowadzenia pojazdem. Nie chodzi zatem tyle o kwestię uzyskania informacji, ile o treść tej informacji.

Organ winien ustalić okoliczności, które z dużą dozą prawdopodobieństwa wskażą, że w stosunku do kierującego mogą występować przeciwwskazania zdrowotne co do jego dalszego udziału w ruchu w takim charakterze. Wątpliwości te muszą być poparte ustaleniami na okoliczność ewentualnych schorzeń lub wad zdrowia kierującego pojazdami.

W omawianej sprawie, z jednej strony, organy uzyskały z ZUS lakoniczne informacje o istnieniu uzasadnionych wątpliwości co do stanu zdrowia kierowcy, z drugiej zaś – posiadały informacje, że ma on ważne badania lekarskie, które stwierdzały brak przeciwwskazań do prowadzenia pojazdami. Pomimo istnienia sprzecznych dowodów w sprawie organy bez dostatecznego wyjaśnienia sprawy oparły się na lakonicznej informacji z ZUS.

Ponadto, należy wskazać, że samo posiadanie ważnego zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do kierowania pojazdami nie stanowi przeszkody do kontroli stanu zdrowia, gdy istnieją uzasadnione wątpliwości (por. wyrok NSA z 12 stycznia 2012 r., I OSK 156/11).